

Poštnina plačana v gotovini.

1. aprila!

2.— dinarja

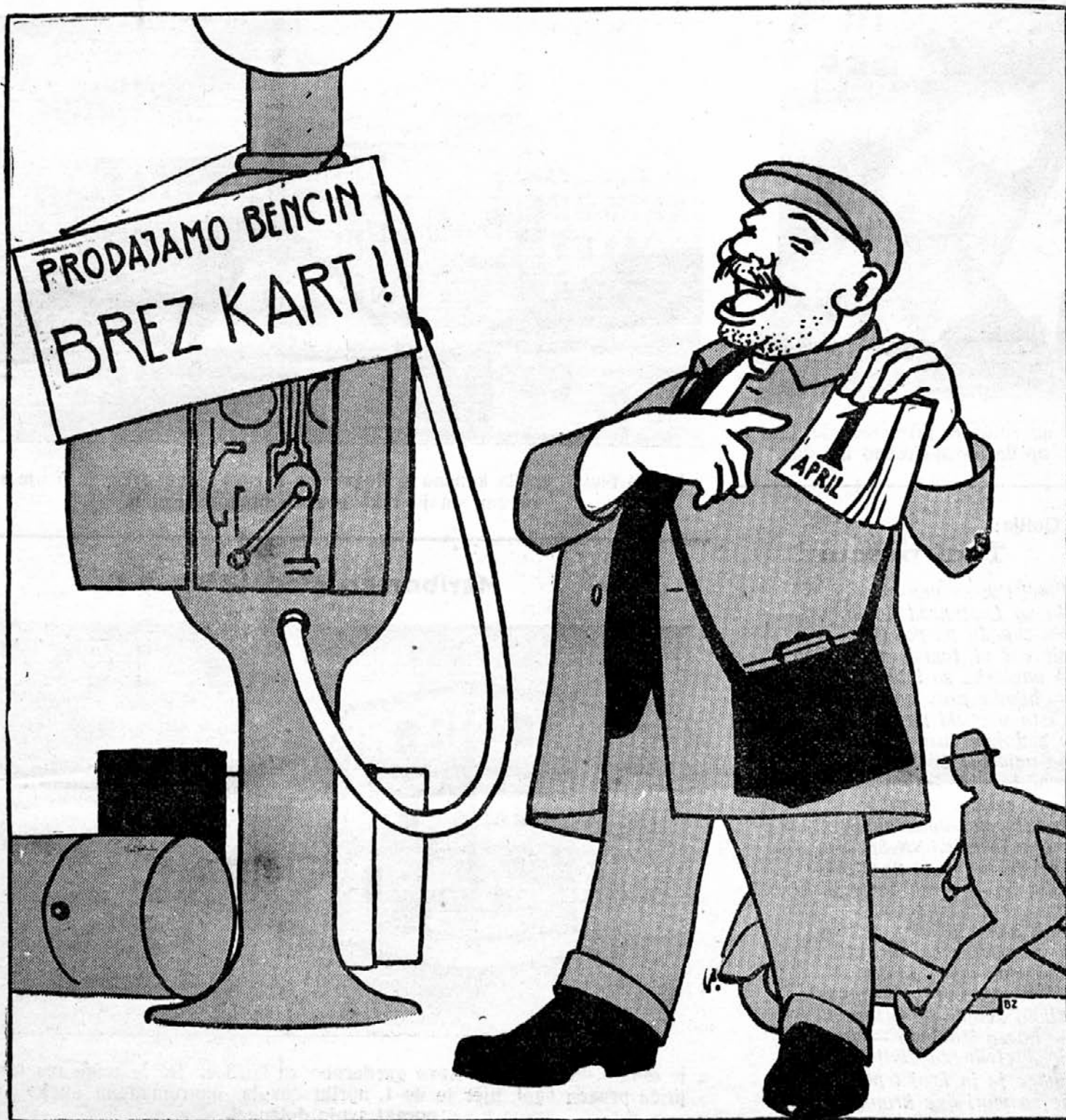
1001 · LISTI

LETO III.

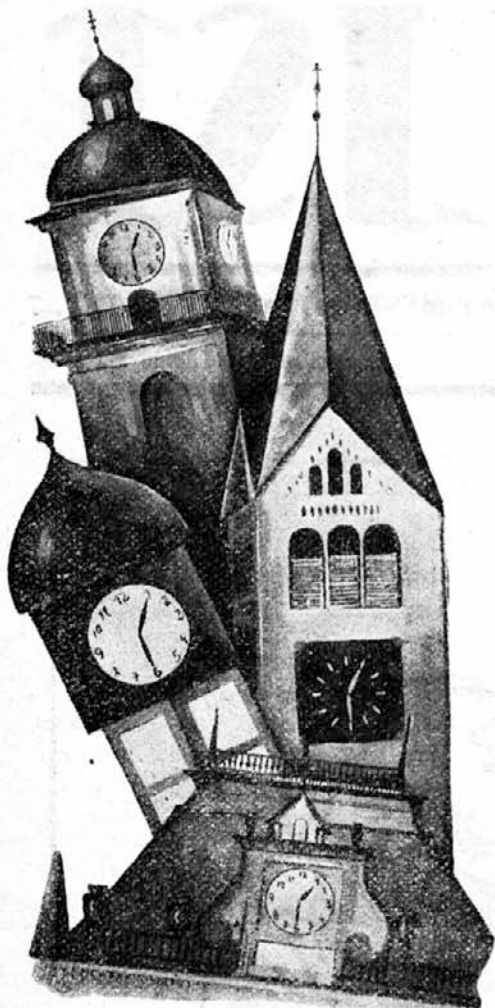
LIST DOBRE VOLJE ZA SLOVENCE / IZHAJA DVAKRAT MESEČNO

ŠTEV. 7

Tekoči račun pri Poštnem čekovnem uradu v Ljubljani, štev. 10.644. Naročnina četrtletno din 9.—, polletno din 16.—, celoletno din 30.—.

Mariborske ure

so na splošno presenečenje dne 1. aprila kazale točno isti čas.

D. Goflja:

Tudi pesem

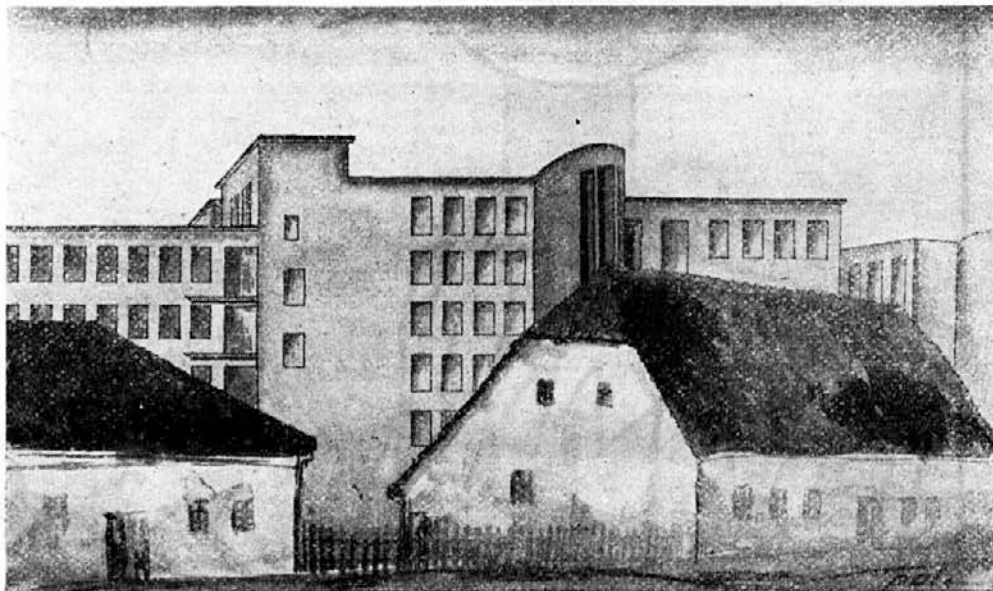
Finci tak so mir sklenili
da so Leningrad dobili.
Na zapadu pa počitka
nič več ni, tam je zdaj bitka.
A angleška so letala
— bombe prav zares metala.
Čisto v vsaki pa deželi
v zadnjem času naleteli
na najdišča so premoga,
proč je zdaj z njim vsa nadloga!
Tudi nafte v zadnji sili
nove vrelce so iztaknili,
s tem je črtan vir špetira,
kraj bo vojnega prepira!
Zdaj bo — strah za prepirlivce!
tak mir, da bo šel na — živce.
Dali bomo plinske maske
le za pustne še okraske,
uniforma pa — ideja! —
le še predmet bo — muzeja...
Nikdo svojih dal prihrankov
ne bo za izdelavo — tankov.
Sred civilnega življenja
konec je in kraj trpljenja:
že za meri dve krompirja
dinar — en samo se terja

in zaloga je bencina
večja od zaloge — vina.
Vse, naj bo še takšne stroke
se prodaja le na obroke.
Kdor na puč nič ne kupuje,
zakon ga takoj kaznuje,
a, uslužbenec državni,
dan te čaka zmagoslavni:
za božično ti pogačo
boš dobil — trinajsto plačo!
A penzijon pa vseh obeh
po — petnajstih bo že letih! ...
I kultura naša zala

ljubljenka je zdaj poslala:
pesnike Slovenci mi!i
bodo posihmal cenili,
že — pred smrtjo spoštovali
in celo jim — jesti dali! ...
Maribor nič več ukvarja
s športom se, zato denarja
več za — štadijon ne išče,
le za novo — gledališče.

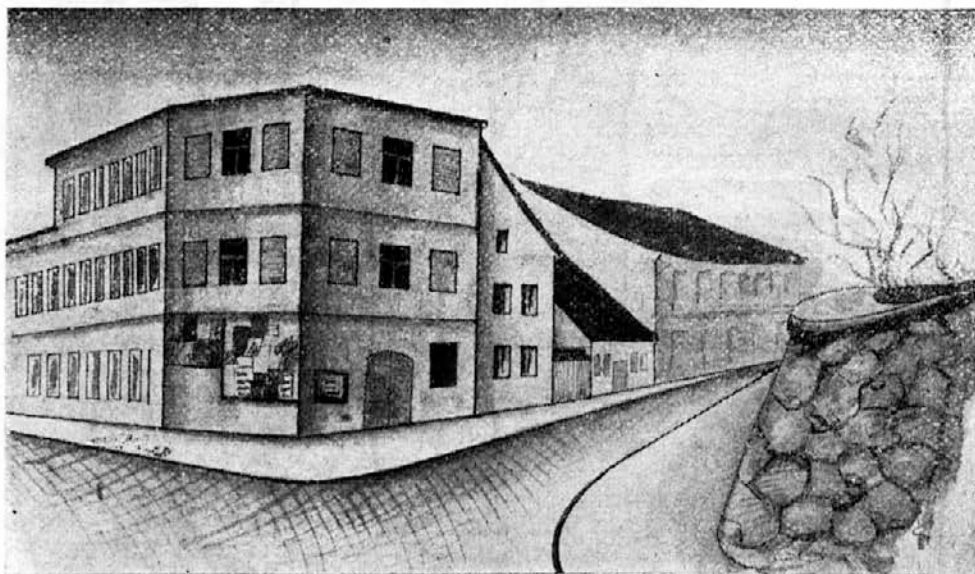
Vse to bi resnica bila,
da ni — prvega aprila ...

Mariborska bolnišnica

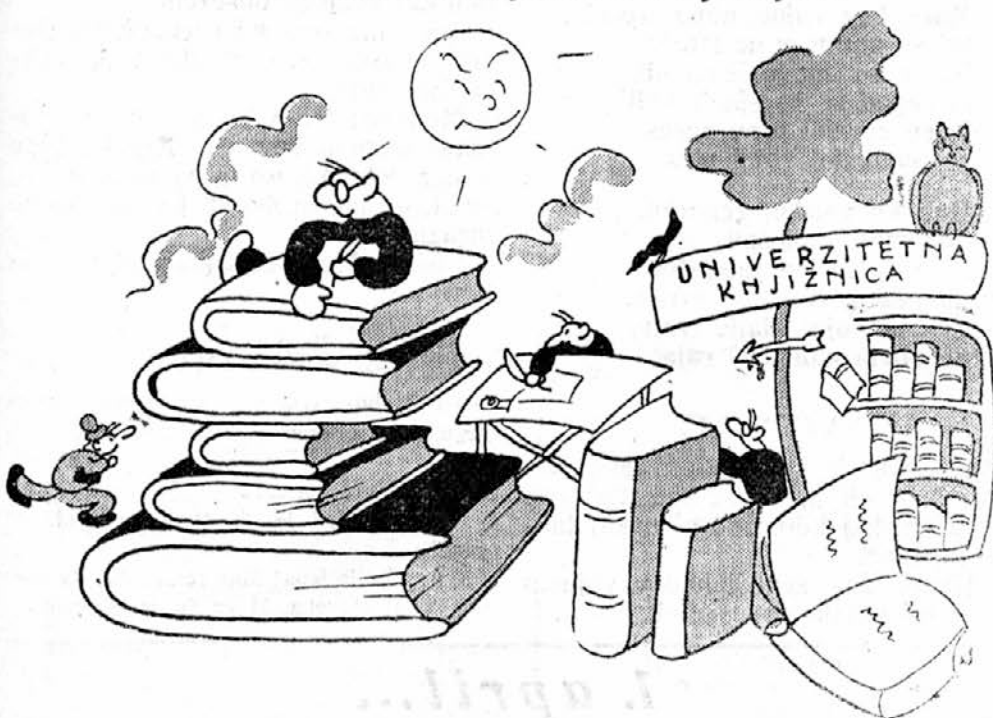
je bila dne 1. aprila končno le dograjena in so vsa govoričenja o nje surovem stanju tako postala brezpredmetna.

Mariborsko gledališče

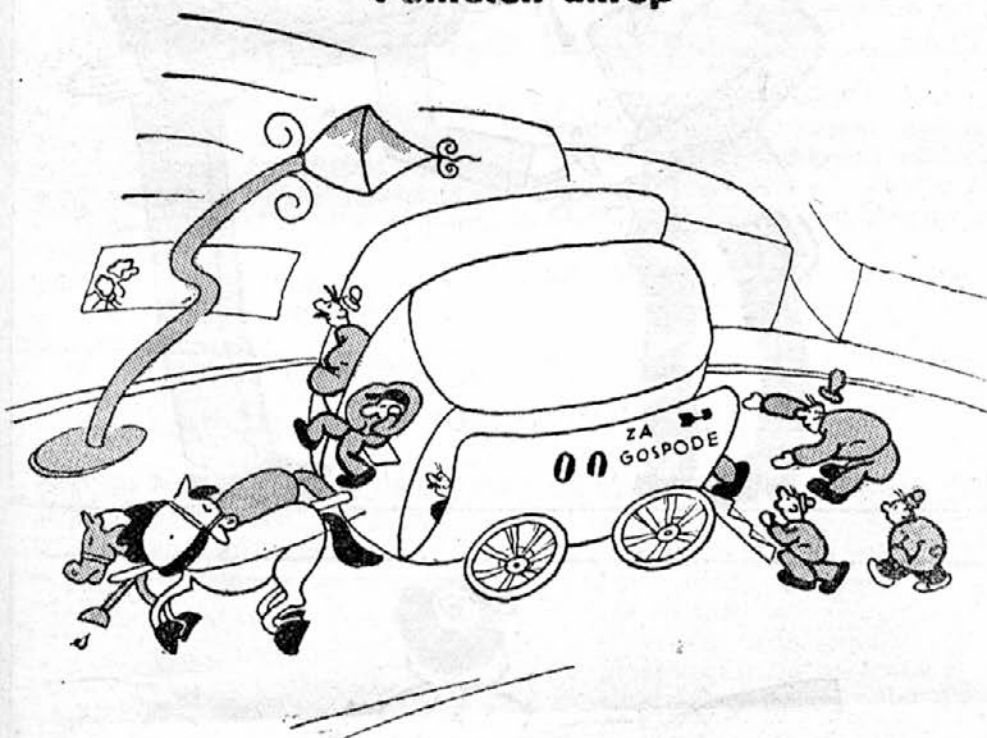
je dobilo dne 1. aprila novo garderobo za igralce. Da je temu res tako, priča prazen ogel, kjer je do 1. aprila čakala nagromadena opeka, da opravi svojo dolžnost.

Univerzitetna knjižnica v Ljubljani

je končno vendarle prišla pod božjo streho

Pameten ukrep

Da ne bo zanemarnjenih oglov in kotov bo mestna občina ljubljanska dne 1. aprila uvedla to-le praktično premikajočo se zadevo.

NOV SLUGA

Neki bogataš je objavil v časopisih tale oglas: »Iščem slugo, ki mora znati francosčino in ravnati s konji.« Nekaj dni zatem se je javil v hiši čudak, ki so ga služabniki šele čez dolgo časa spustili pred gospoda. Nastal je tale razgovor:

»Vaš oglas sem čital v časopisih, gospod!«

»Ste bili že sluga?«
 »Še nikoli!«
 »Ali znate ravnati s konji?«
 »Niti najmanj!«
 »Pa znate francosko?«
 »Toliko ko turško — to se pravi — nič!«
 »Za vruga, kaj pa hočete potem?«
 »Hotel sem vam samo povedati, da službe ne morem sprejeti.«

MODERNI ČASI

»Zakaj pa danes ni bilo šole?«
 »Nek učenec je na poti v šolo učitelja z motociklom povozil.«

ČEDNA DRUŽINA

Zagovornik: ... »Nadalje prosim, da sodni dvor upošteva, da je mladostni obtoženec pri vzgoji pogrešal očetove roke, kajti on svojega očeta sploh nikoli poznal ni. Isti dan, ko se je rodil, je moral njegov oče za šestnajst let v ječo!«

Sodnik: »Obtoženec ima vendar že več ko šestnajst let. Kako to, da potem svojega očeta ni nikoli videl?«

Zagovornik: »Popolnoma prav! Toda tisti dan, ko so očeta izpustili iz ječe, je bil sin že zaprt.«

LJUBLJANSKI NEBOTIČNIK

postane s 1. aprilom stolp za vežbanje pilotov-rezervistov.

POBOTNICA

Zdravnik predloži svoj račun bratu pokojnika, katerega je zdravil:

»Ali želite pobotnico?«
 »Ne, ni potreba, saj imam mrtvaški list.«

STROKOVNO

Oče privede svojega fantka k mesarju, da bi ga stehal.

Fantka posade na tehtnico.
 »Koliko ima?« vpraša oče.
 »Dvajset kil s kostmi!« odgovori mesar.

KORISTNA BESEDA

Prvi soprog: »Pred tremi dnevi sem kramljial s svojo ženo, pa sem nevede rabil besedo, ki jo je užalila, in od takrat ne spregovori niti besedice več z menoj.«

Drugi soprog: »Ali bi mi ne mogli povedati tiste besede?«

DOBRO POVEDANO

Sluga neke gospe je nesel znanemu raztresencu krasno darilo. Ko mu pa ta ni dal napitnine, ga je opomnil:

»Blagorodni gospod, lepo vas prosim, bodite tako prijazni in dajte mi potrdilo, da mi niste dali nič napitnine, sicer bo moja gospa, ki je zelo natančna, lahko mislila, da sem napitnino zapil.«

Prihodnja številka izide sredi aprila.

NAROČNIKOM!

Četudi smo 1. aprila, vendar Vas čisto resno opozarjamo na zapadle zneske, ki nam jih nakažite, čim dobite našo položnico.

Kratke vesti

Na zahodni fronti so v teku velikanske bitke z ogromnim številom mrtvih na obeh straneh. Vojna se vodi z vso odločnostjo.

Francoski parlament se je izjavil za razpust in zahteva diktatorsko vlado brez parlamenta.

Indijci so se ločili od Gandhija in priznavajo kot svojega voditelja samo ministrskega predsednika Chamberlaina, da na ta način manifestirajo za svobodo narodov.

Vsakdo, ki se mu dokaže kakršnokoli še tako malenkostno korupcijsko dejanje, bo za večne čase izključen od vseh vodilnih mest v Jugoslaviji.

Navdušeno finsko prebivalstvo Karelijske ožine je priredilo Sovjetom velike prijateljske manifestacije.

Kakor izvemo, bodo odslej vse umetniške ustanove in klubi v Sloveniji pri razdelitvah nagrad strogo ocenjevali samo umetniško plat in se ne bodo ozirali več na to, katerega političnega prepričanja je pisec.

Pisano dne 1. aprila 1940.

STROGO ZAUPNO

»Pepe, povej mi, pa strogo zaupno, kaj bi ti bilo ljubše: da zmaga Nemčija ali pa da zmagata Anglija in Francija?«

»Veš, Tone, strogo zaupno, jaz sem strogo nevtralen in obenem dobrohoten, pa želim zmago enemu in drugemu taboru.«

NE VALJAJU NIŠTA

Ko je dr. Stojadinović v časnikih bral, da je dobila Reynaudova vlada v parlamentu samo en glas večine, je vzkliknil: »E, Francuzi ne valjaju ništa. Kod nas je bilo još gore, pa da vidiš sjajnu većinu, koju stvorismo od toga.«

UGANKA

Kaj bodo le danes naši listi pisali? Kako bodo le danes naši tribuni gofijali, ko so vse leto prvoaprilsko lagali?!

DIPLOMATSKA

Mars, bog vojne, nima sreče, nič se mu prav ne izteče. Sever se mu je izmaknil, ni zapad se še spodtaknil in se zgrabil prav zares za pomladni vojni ples.

Bolj ko vojske, generali, diplomati zaplesali so na viže vse mogoče, da jim je resnično vroče. Živčna vojna dalje traja, ne obeta nam baš raja.

NA POSVETU

domačih in divjih živali so se nekoliko sporekli in so se nekateri brž ponašali, kaj kdo zmore in kaj lahko postane.

Tiger: Jaz sem lahko v vojnem času ministrski predsednik.

Maček: Jaz grizem miške in lahko tudi kaj večjega dosežem.

Lev: Jaz sem bil predstavnik Benetk in sem zdaj predstavnik Velike Britanije.

Medved: Od vas vseh mene najmanj skrbi bodočnost. Krepke šape imam, debelo kožo in dovolj sem kosmat, da me ne bo kraj v najhujšem mrazu.

Lisica: Mene pa čaka diplomatska karijera.

SREČEN ZAKON

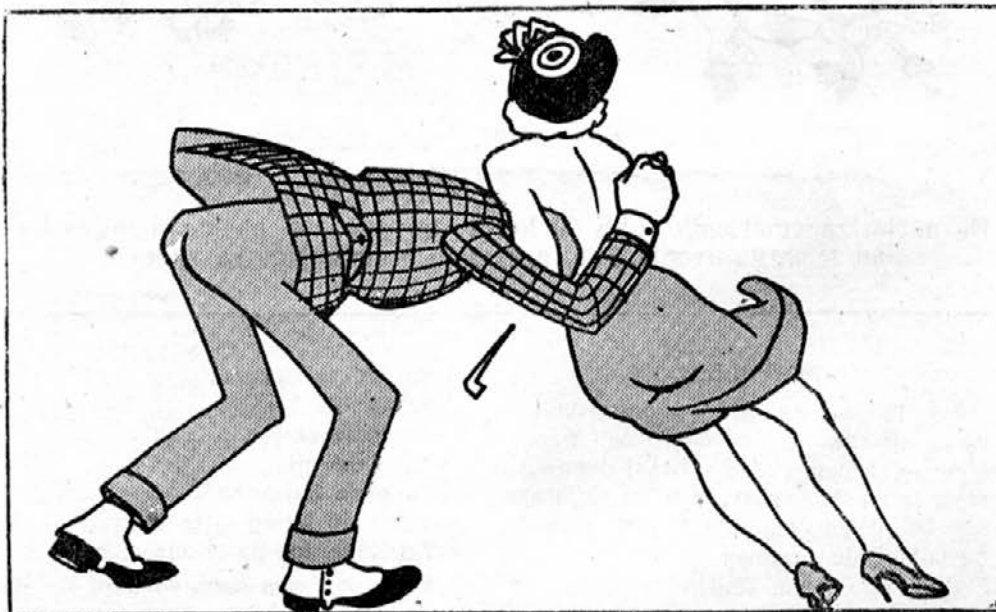
Ona (jezno): »Da veš! Če ti prej umrješ nego jaz, se bom nalašč še enkrat omožila!«

On (mrzlo): »Res?«

Ona: »Videti je, da te to prav nič ne gane!«

On: »Ta je lepa! Mar res misliš, da bom pomiloval človeka, ki ga še ne poznam.«

1. april...

Mali oglasi

Utekel je golob miru. Golob je lepe bele barve. Zelo rad ima oljkove veje, ki jih včasih drži v kljunu. Kdor ga je našel, naj ga odda proti nagradi narodom nekaterih držav.

615 uradnikov, sedaj brezposelni, iščejo službo. Ponudbe na »Društvo narodov«.

Izpod cene prodajamo modne plašče, obleke itd., narejene po finskih narodnih motivih, ker se je moda izkazala kot zelo kratkotrajna. Downingstreet, London.

Znižamo cene človeškim življenjem. Dumping blago. Botra Smrt.

Kupite naše nove knjige:

»**Portreti na robčilih**« z uvodom v izdelavo istih. Važno za tekstilne tvornice. Napisal dr. M. Stojadinovič.

»**Izvajanje kontrole nad navijalci cen**«. Praktični uspehi (1 stran) in teoretične predpostavke (385 strani).

»**Molk je zlato**«. Zbrani skupščinski govori slovenskega poslanca (pol strani).

IZ POLITIČNE ŠOLE

Jurij se je mastil s pečenko in potico. Z mize mu je kdaj pa kdaj kaj padlo na tla. Aleš je ležal pod mizo in kdaj pa kdaj zaužil kakšno drobtino. Janezek je vse skupaj gledal in je bil najbolj zamaknjen v hrepence Alešove oči. Približal se mu je, Aleš je Janezku kazal na mizo, pečenko in potico, a tudi na Jurija, ki je trdno sedel na svojem stolu in je šepetal:

»O, pozicija, ta imenitna pozicija, o, pozicija!«

Toliko zavidanja je bilo v Alešvih besedah in toliko vročega koprnenja po Jurijevem položaju ali poziciji, da je Janezek pri priči razumel besedo o pozicija.

SUMNER WELLES V AMERIKI

— Angela miru so mi dovolili vzeti čez lužo po najnižji tarifi — kot vzorec brez vrednosti!

REVEŽ

Mali Janezek prijoče domov k mami.

»Mama, mama, udarila me je!«

»Kdo?«

»Neka gospa s takimi čudnimi čevlji.«

»Pa zakaj?«

»Mihcu, ki ni bil v šoli, sem pravil, kaj smo se učili.«

»Kaj si pa rekel?«

»Rekel sem, da imajo krave parklje, kobile pa kopita, pa me je udarila.«

Preseljitveno naznanilo!

s katerim obveščam vse svoje cenjene odjemalce, da se moja trgovina nahaja od sedaj naprej na **Aleksandrovi cesti št. 13** (v bivših prostorih Koste Vukašiničiča) in ne več na Tyrševi (Gospoška 37), kakor doslej, obenem se še dalje priporočam svojim cenj. odjemalcem za naklonjenost

Peter Semko

trgovina s krznom

Maribor, Aleksandrova c. 13

BANKIRJI

in drugi svetovno znani možje se vedno bolj zanimajo za nadarjene Slovence. To pa vsled tega, ker pri nas skoraj vsak mesec odkrijejo nekaj kovačnic denarja in je to znamenje, da imamq med nami sposobne ljudi, pravcate talente, ki le ne morejo prav s svojo darovitostjo na plan.

Marec 1940

Dolgo smo ga že čakali in se ga neznansko bali, vsepovsod so šepetali: marca bodo se zlasali. Pa so rajši mir sklenili in vojake spat spodili. Welles hitro je popihal, Oton je pred njim odkihal. Premog bil je nekaj časa vseh senzacij prva klasa. Mi vlovili smo Haceta, pokopali pa poeta Bobnarja tam v Šenčurju, sneg pognali smo v neurju in še vedno smo nevtralni ter po svoje liberalni. Briti so se pomotili in so nekaj bomb spustili, Indija jim je pa rekla, da bo sama svoj kruh pekla. Na Francoskem pa poslanci, — kakor da so tihi Kranjci — parkrat modro so molčali in si vlado izmenjali.

MARS V HELSINKIH

— Komaj sem se privadil na deske, pa so sklenili mir.

Maček v črnili

(Vesela prigoda z resnim koncem ino naukom o politiki.)

Imel je svoje dni vboği čevlarček (šuster) beliga mačka per hiši, ki je bil gospodarju zvest tovariš, mišim ino podganom pa nar huj sovražnik ino nar ta veči strah. Vsak dan je po svoji stari navadi nekajlo miši polovil ino podavil nekaj podgán; le prikazal se je, ino miši ne videti ne slišati ni bilo. Je maček pod strehoj ino po hramih strah ino lep mir (gmah) naredil, se je prišel čevlarčku (šusterju) muzat ino prilizvat. — Bilo je obedvema kratek čas.

Eno jutro maček po piskrih kosilca (zajterka alj froštka) jiše ino v veliko posodo črnila pade, z katerim je čevlar novo storjeno obutelo mazal in črnili. Miši mačka vsiga črniga vgladajo, ino se čudijo, da se je njih sovražnik tako naglo premenil.

»Černo sukno je oblekel,« so miši djale. »Žalosten je, de nas je tako grozovitno preganjal ino kervavo moril. Maček je spokornik, spokorniki se pa ojestro postijo, v posti se pa meso ne jé. Tudi maček alj mačák mesa več jedil ne bo, me mu lahko zapamo ino smo brez skerbi vesele.« Tako so miši modrovale; alj njih modrija jih je gerdo goljufala. Miši brez skerbi radujejo se nad pokoro mačkovo, se krog črniga mačka sučejo ino so prav dobre volje. — Maček prav dobro včaka, plane nad miši ino jih, ki so vse brez skerbi, veliko ložej polovi, ter naredi med njimi grozovito motijo, de po hiši teče potok rudeče kervi.

»Joj nam!« so miši zdihvale, kar jih je srečno v luknice vběžalo. »Joj nam, ki smo se na mačka zanesle. Maček le sukno ino barvo (farbo) premeni, pa ne svoje misli ino duše. Hudobec sukno po vetri zmeni, v serci pa stara hudoba ino žlehtnoba ostane.

(Po ustnem izročili 1848.)

V spomin slovenskemu pesniku

V vasici neznani
se pesnik rodi
in v beli Ljubljani
sam zase živi.

So knjige družice,
papir mu je brat,
ni dano deklice
si ljubice izbrat.

Zanj družba ne mara
in on ne za njo
v samoti se stara
nu leta teko.

Najslajši dišave
mu »Drava« daje,
vse žlahtniši trave
so zanj predrage.

In pesmi nabira
nevtruden vse dni
jih piše in zbira
premnoge noči.

Grmado z njih dela
prileten samče,
ko pride smrt bela
jih dekle sežge.

Ven plane s plamena
s svetlobo obdan
od njega imena
le dim gost na dan.

Tak pevec se trudi
samoten živi,
se v jamo, ko zgrudi
ga smrt, zavali...

(Po Prešernovi »V spomin Val. Vodniku«)

Nekaj o uslužnih ženah

(V obrambo nežnega spola)

Možje kaj radi tožijo nad svojimi boljšimi polovicami, nad ženami splošno in pri tem ne pomislijo, kake krivice jim delajo. Vsepovsod se govori samo slabo o ženskah, da pravičnost zahteva, spregovoriti nekaj besed v obrambo žen (akademsko in neakademsko naobraženih).

Mnogi moški prav po krivici dolže nežni spol, da ne pozna uslužnosti. To pa je velika zmeta. Ženske so še mnogo bolj uslužne kakor moški, da, celo mnogo bolj kavalirske.

Nikoli v zgodovini človeštva še ni bilo toliko krasnih primerov ženske uslužnosti, kakršne lahko sedaj v dvajsetem stoletju srečamo na vsak korak.

Ne verjamete mi? Naj slede dokazi!

Zadnjič sem spoznal dekletce. Ljubko dekletce 19 let. Bila je vzor vljudnosti in kavalirstva, da, kavalirstva. Šla sva z Miro, tako je ime temu vzoru uslužnosti, v gledališče. Prideva do blagajne. Hotel sem ji dati prednost in jo pustiti naprej, toda z najljubeznivejšim nasmeškom je dejala: »Le pojdi naprej, dragec!« Takemu kavalirstvu se nisem mogel ustavljati in kupil sem vstopnici za oba. Pa to ni osamljen primer. Tako dela Mira vedno, kadar greva v gledališče ali v kino.

Celo njena na videz negalantna dejanja so v bistvu vse nekaj drugega. Kadar stopava v avtobus, vstopi ona vedno prva. Nikoli ne za mano, kakor tedaj, če greva v kino. To pa samo zato, da lahko občudujem njene vzorno oblikovane nožice, kadar stopi na visoke stopnice.

V tramvaju pa mi celo ponudi svoj sedež. Res je, da se je to šele enkrat primerilo, včeraj, ko sva se vračala s sprehoda, ko naju je zalotil prvi pomladanski dež. Hitro sva vstopila. Mira je dobila zadnji sedež. Že čez nekaj minut je dejala: »Dragec, ti si bolj utrujen kakoz jaz, daj, prosim te, seč!« Zaradi take uslužnosti sem bil ganjen do solz in — neolikano govedo, kakršno sem — sem res sedel. Sicer sem bil čez pet minut do kože moker, ker je skozi razbito šipo za sedežem drla voda, toda kaj je to v primeri z ubogo Miro, ki je morala stati.

Pa nikar ne mislite, da je Mira osamljen primer. Ne, vse polno takih angelov je na zemlji. Zora, Mara, Zlata, Klara, Hilda, Manica, vse so take, vzori kavalirstva.

Zora nikakor ne mara, da bi v gledališču sedela na desni, častni strani poleg svojega prijatelja. Skromno sedi na njegovi levici in njemu prepusti častno mesto na desnici, prostor ob steburu, odkoder se vidi samo četrtina odra. Poslednje pa ni važno, glavno je njena uslužnost.

Mara pa je spet tako vljudna, da prepusti svojemu zaročencu vedno prvo besedo, sama se skromno zadovolji z zadnjo.

Zlata je poročena in silno pazi na svojega moža, da bi mu bilo v življenju čim udobneje. V avtu mu prepusti široki, udobni zadnji sedež, sama pa — revica — sedi spredaj vsa stisnjena poleg šoferja. Sirota je tesno prislonjena na brhkega šoferja, niti ganiti se ne more in ob vsakem ovinku se mora nasloniti na simpatičnega šoferja, tako da ga revica čuti vsega ob sebi.

Klara pa je tak angel, da hoče opravljati moževe posle poleg svojih. Tako zelo bi rada pomagala svojemu možu, da ne more videti, da se mudi z odpiranjem pošte. Vsako jutro mu ona odpira pisma.

Pravijo, da smatrajo žene svoje zakonske može kot tovorne osle, ki jih morajo spremljati od trgovine do trgovine in prenašati težke zavoje. Hilda že ni taka. Ona pazi na svojega moža in zavoje ji prenaša hišni prijatelj. Kaj bi moža mučila, ali ne?

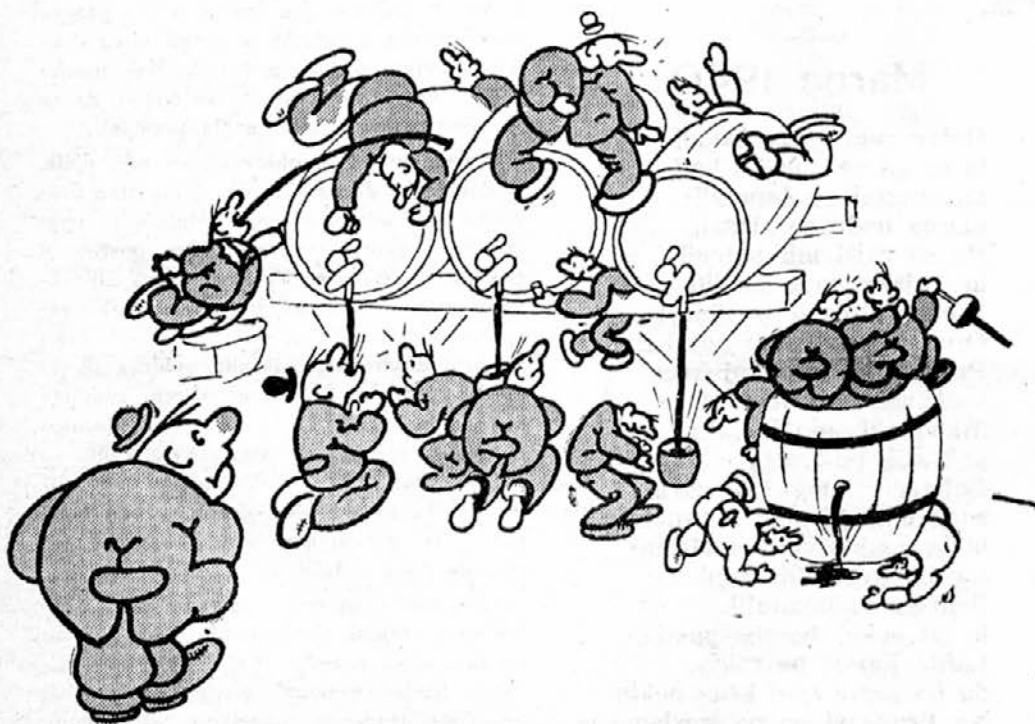
Manica pa je pravi biser. Niti besede ne reče svojemu možu, ki gre vsako sredo na partijo taroka in ga do dven ni domov. V tem je lahko vzor zakonskim ženam. Samotne ure izkoristi revica s svojim hišnim prijateljem.

Takih primerov je na stotine in na stotine. Kaj bi jih še razlagal! Vsak moški jih pozna. Vendar se mi je zdelo potrebno napisati nekaj vrstic o tej ženski vrlini — uslužnosti, da bi nas ženski spol ne smatral za črne nehvaležneže, ko žená radi njihovih lepih lastnosti ne znamo ceniti.

JE TEŽKO REČI

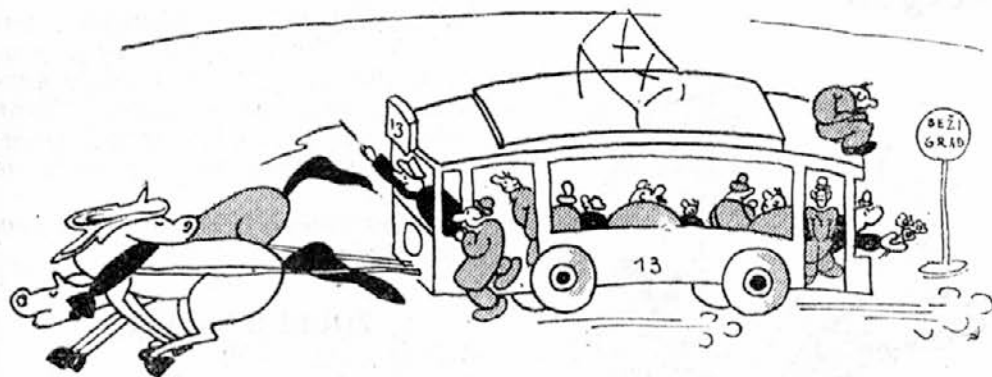
»Gospodična, povejte mi po pravici, koga imate rajši: mojega prijatelja ali mene?«

»O, to je pa težko reči, kajti kadarkoli sem s kom od vaju, imam rajši drugega.«

Dežela Kranjska nima lepšga kraja,
kot je z oko'co ta podoba raja...

Ljubljanska tramvajska komanda

je 1. aprila uvidela potrebo in poskrbela za brzovozno linijo.

Zapiski

Pred smrtjo nima pesnik niti hiše, — po smrti pa mu prisodijo cele ulice.

Drugače je s politiki (namreč s pametnimi politiki): za življenja imajo hiše in ulice, po smrti pa nič. Zato se bije med pesniki in politiki večer boj, kaj je vredno več: prvo ali drugo.

Za veliko noč smo Slovenci veliko pokali. Pa pravimo, da hočemo ostati nevtralni!

V Sloveniji je padlo od sobote do ponedeljka več stotisoč strelcev, razneslo je nekaj sto možnarjev, precej obrazov se je pri tem ožgalo in precej prstov je bilo izgubljenih, celo nekaj smrtnih žrtev je bilo. Na zapadni fronti: mir in tišina.

V Studencih pri Mariboru že od Sv. Jožeta naprej lajnajo vrtljaki stare, zadnji hip iz pozabljenja ote narodne pesmi. Najlepši in najdragocenejši sta naslednji dve: »Valencija, Valencija, naša mačka mlade imela, enkrat štiri, drugič pet,« in »O, dona Klara, jaz nočem nič več za te, o dona Klara, ti imaš fovš zobe...«

»Vreme se je spremenilo...«, poje stara slovenska pesem. Sprememba vremena pa rada prinaša spremembe tudi na drugih področjih življenja, posebno občutijo spremembo vremena bolniki. — V Franciji so dobili novo vlado.

»Socialdemokraten« prinaša med malimi oglasi zanimivo ponudbo maršala Mannerheima, ki išče službo v kakšni novi deželi. »Times« pišejo, da ne bo dolgo brezposeln...

POHVALA

»No, kako vam je bil všeč moj govor? Konec je bil dober, kajne?!«

»O, prav dober, samo prepozno je prišel.«

DOSTI NA ZRAKU

Gospa: »Kadar se z možem kregam, morajo otroci zmeraj na sprehod.«

Obisk: »Lejte, lejte! Zato so pa tudi tako lepo zdravi videti.«

TRIK

»No Brglez, kako ti je všeč moja štacuna?« vpraša Barataj.

»Hm, prav čedna, takorekoč, prima: samo ne vem, zakaj imaš same križemglede prodajalce?«

»Zato, da nošen kupec ne ve, od katere strani ga opazujejo,« pojasni Barataj, »pa zato, da si pomočniki brez suma lahko drug drugemu na prste gledajo.«

ČUDNA PREIZKUŠNJA

Pri nekaterih zamorskih rodovih v Srednji Afriki je v navadi čudno postopanje, da poskusijo, če je ženin sposoben za zakon. Zavežejo mu za dve uri roke v vrečo mravelj, ki so tamkaj večje in stokrat hujše nego naše. Ako mirno prenese muke njih pikov in ugrizov, ga smatrajo za sposobnega, da bo prenesel tudi skrbi in neprijetnosti zakonskega življenja.

UBOGI PRIJATELJ

»... lahka mrzlica in v treh dneh je šla.«

»Mrtva!? Ubog prijatelj!«

»Ne, odšla je z zdravnikom.«

Kup denarja

si prihranite, če vse, kar potrebujete za sebe, za družino, za svoj dom in domačo uporabo

naročate po pošti

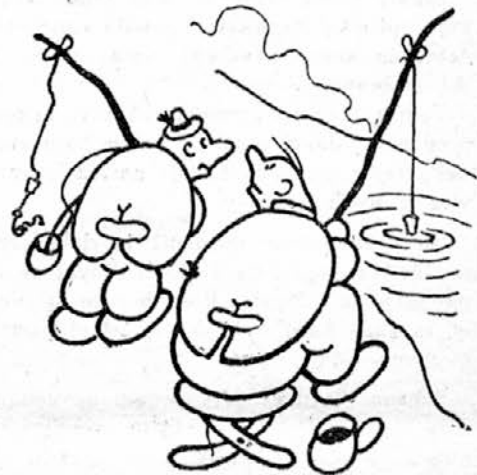
s pomočjo naših bogatih katalogov, ki Vam jih na zahtevo pošljemo brezplačno.

R O B N O K U Č I

Zastner & Ohler

Zagreb, Ilica 416

MED RIBIČI

»Si že kaj ujel?«

»Ne, ampak naučil sem ribe, da mi s truka jedo.«

ENO IN ISTO

»Moj Vladko popije vsak večer 2 pivi in ob 9. uri je že doma.«

»Moj Edj dela isto, samo obratno!«

KATASTROFA

»Slišal sem, da se je neki mutasti gospej pri železniški nesreči povrnil dar govora.«

»No, to bi pa rad vedel, koliko je njen mož zahteval odškodnine!«

Pomoč v nezgodi

— Zakaj ne pomagate, ljudje božji, saj vidite, da je pomoč nujno potrebna.

— Oprostite, saj nas ni nihče oficijelno zanjo zaprosil.

Površno branje

Dopisniki naših dnevnikov in tednikov so zelo pridni: karkoli se v bližnji okolici zgodi, vse zapišejo in pošljejo svojemu časopisu. Godijo pa se različne stvari na tem svetu in zato tudi ta dopisniška poročila vsebujejo najraznovrstnejše napovedi prireditvev, vabila nanje in poročila o njih, sporočila o krstih, porokah in pogrebi, nesrečah in vlomih, skratka pisano šaro.

Bravci naših listov pa niso tako vestni kot dopisniki. Marsikateri prečita samo »začetek in konec« vsakega sestavka, pa je list prebran.

Tudi jaz sem med površnimi bravci. In sem pred nekaj dnevi v nekem našem listu zvedel s takim načinom čitanja naslednje »novice iz naših krajev«:

Erezovci. Vzorni mladenič in dolgoleten naročnik našega lista g. Pavle Kovač se je poročil z gđ. Mimico Rost, hčerko ugledne in zavedne hiše. — Kako je ogenj nastal, ni znano.

Poljana. Gasilska četa priredi na velikonočni ponedeljek dobrodelno veselico s plesom. — Zadnji čas je, da se zganejo vsi merodajni činitelji in podvzamejo primerne korake.

Travnik. V nedeljo je bil v društveni dvorani napovedan sestanek naše politične organizacije. — Bog ji daj večni mir!

Višavci. Občni zbor živinorejskega selekcijskega društva bo na praznik dopoldne v društvenih prostorih. — Preteklo nedeljo pa je društvo priredilo lepo uspelo telovadno akademijo.

Potok. Dramatični odsek priredi prihodnjo nedeljo igro: Prisega o polnoči. — Tako resna zadeva ne spada v kraljestvo norčij in zapeljevanja.

Krog. Tri poroke na en dan so bile letos pri nas največja predpustna zanimivost. — Zdravnik je odredil takojšen prevoz prizadetih z rešilnim avtom v ljubljansko bolnico.

Toplice. Sestanek volilcev naše občine se bo vršil v nedeljo dopoldne. — Za vsakega kupca bo dovolj izbire in tudi mešetarji bodo prišli na svoj račun.

Njivice. Zaslužnega dolgoletnega predsednika naše Posojilnice so na zadnjem občnem zboru izvolili za častnega člana radi zaslug, ki jih ima za razvoj zavoda. — Preiskava bo pokazala, da-li morda osumljenec ni pri tej stvari docela nedolžen.

Zelendol. Zadnji čas se je zelo povečal izvoz prašičev-pršutarjev. — Na novem službenem mestu želimo obilo uspeha!

Trnje. Petindvajsetletnico svoje poroke je praznoval g. Jurij Zapečnik te dni skupno s svojo ženo Mino. — Zdravi se v domači oskrbi.

Predrto. Sam je zažgal gospodarsko poslopje posestnik Filip Jazbec, da bi prišel do zavarovalnine. — Njegov zgled naj služi nam vsem v izpodbudo in posnemanje!

Košeniine. Po naši fari se potikajo razni potepuhi in berači ter nadlegujejo ljudi. — Vsi iz bližnje in daljnje okolice pristrčno vabljeni!

Breg. Med našo mladino je zavladovalo zadnji čas novo navdušenje za prosvetno delo. — Dobili smo namreč v roke vabilo, da se začno plesne vaje v neki gostilni.

Ererite še vi tako — in smejali se boste!

Naročnik, si z naročnino v redu?

POMLADANSKA MODA 1940

Pri vstajenju na velikonočno soboto je bil velik »drenj«, kakor se pravi. Majhen fantek je le težko v gneči ostal poleg svoje mame. Stara, dobrodušna gospa mu pravi: »Fantek, drži se mame za krilo, da se ne izgubiš!«

Fantek (jokaje): »Če pa ne sežem tako visoko!«

ZGUBLJENA VERA

Nebeško sijejo oči,
ko so sijale prejšnje dni.

Rdeča lica zorno še —
cvetejo, ko so pred cvetle.
Se usta smejejo ko pred,
sladkost ni manjša z njih besed.

Otemnil ni ga časa beg,
nič manj ni bel prs tvojih sneg.
Život je tak, roke, noge
so, kakršne so pred bile.

Lepota, ljubeznivost vsa
je, kakršna je pred bila.
Al verrat v njo več moč mi ni
kakor sem verrat prejšnje dni.

Le v dobo šmink in pudranja,
ki starost dajo, si prišla.

En sam pogled pove preveč:
ne boš ti mlada nikdar več!

Ak šminkaš se na vekomej,
ne boš več to, kar bla si prej:
Nekdaj lepote tvoje čar

bil pristen je, — zdaj — kup prevar!
(Prosto po Prešernu.)

ZARADI LJUBEGA ZDRAVJA

Brentež (debel veleposestnik): »Pasja noga, čuden recept. Zdravnik mi je ukazal, da moram zaradi ljubega zdravja sežagati vsaj štiri sežnje drv. (Hlapcu): Jaka, pomagaj mi in hiti, da bom prej zdrav.«

MAMIN STRAH

Sinček: »Mama, ali smem iti nocoj gledat zvezdo, ki ima rep?«

Mama: »Le pojdi, samo ne hodi mi preblizu!«

Izložba 1. aprila

— Velika noč je bila v znamenju procesij. Tiste, ki so romale v okoliške gostilne, so bile v premoči.

— Drugače so v smislu tradicije zaklali te praznike, torej v dveh dneh, samo na štajerski strani okoli 20 ljudi. To je toliko, kolikor jih je padlo na zapadni fronti v teku — pol leta...

— Laško pivo je tudi prav na Veliko noč začelo svojo karijero po večini mariborskih gostiln. Opravilo je svoje poslanstvo bolje, kot zmes žvepla, šmarnice in vode, ki ji pravijo v Mariboru vino. To se je poznalo na hoji nekaterih someščanov. Včasih smo rekli: »Napil se je laškega vina!« Zdaj bi Cankar rekel: »Laškega — piva je pijan!«

— Občni zbor bi bilo moralo te dni imeti neko protialkoholno društvo. Pa so ga morali za nekaj časa odložiti, ker je bil predsednik — vinen...

— Primaš v Grajski kavarni je zadel v loteriji din 250.000. Pa bo vseeno še vnaprej Guštinu in njegovim gostom kakšno zagodel. Možak je pameten in si misli: »Bolje, da obdržiš službo, muzikus si in bi ga lahko pokidal — po notah...»

— Neprostopljiva reja golobov v Mariboru napreduje odlično. Na vsak korak mora biti človek pripravljen na kak golobji pozdrav s strehe. Kaj, ko bi zato dejali Mariboru: »Jugoslovanske Benetke«? Golobov imamo več ko tam, kanalov ničkoliko, jezike slišiš vse in skoro vsak Mariborčan vozi včasih tudi kakšno — barko!

— »Ne stopite v zakon, preden niste prečitali romana 'Dora'!« Tako veli najnovejša naša literarna reklama. Pisateljica računa izvrstno. Rod zakonskih pripravnikov ne izumira, kakor Mehikanci, in na tak način bo vsa naklada kupila v zakon drveča, skratka: nerazsodna mladina! Da, da: Dora ni nora!

— Vrtiljaki jožefovski so imeli konjunkturo o praznikih. Prenekateri je stopil z njega ves zmešan. To je ravno narobe: človek mora biti najprej zmešan, potem šele stopi na vrtiljak!

ZAPUŠČINA

Žena: »Jaz imam lase in zobe popolnoma take kakor moja mati.«

Mož: »Ali ti jih je zapustila?«

„Večernikove“ pisanice

*Radikali, liberali,
literati in fiškali
so pri Adolfu se zbrali,
pisanice napisali.*

*Geniji in obrtniki,
mali, srednji in veliki,
kar pod streho so domačo,
spekli svojo nam pogačo.*

*Je zatrobil doktor Dinko,
se oglasil Krizman Hinko,
Miško branil čast Prekmurja,
ker ga ni še vzela burja.*

*Golouh svobodi poje,
Bojan tudi orgla svoje,
Vekoslav zadene v črno,
Hribar da še svoje zrno.*

*Stranke skoraj vse so zbrane,
stare, mlade, tuje, znane,
od levice do desnice,
prav resnične »pisanice«.*

*Enega smo pogrešili,
kje so doktor Igor bili,
da nič niso napisali?
Mi bi jih prav radi brali!*

AMERIŠKI LITERAREN REKORD

se obeta Mariboru. Na veliki petek je razpisal Umetniški klub literarne nagrade. Literati morajo vložiti svoja dela v dobrem tednu, najkasneje na belo nedeljo. Torej so imeli pravi križev pot, če so kaj napisali v tem kratkem roku. Gotovo jim je na belo nedeljo ostalo še dosti belega papirja. S prvim aprilom je stvar končana, pa vendar ni prvoaprilska zadeva.

V VELIKEM TEDNU

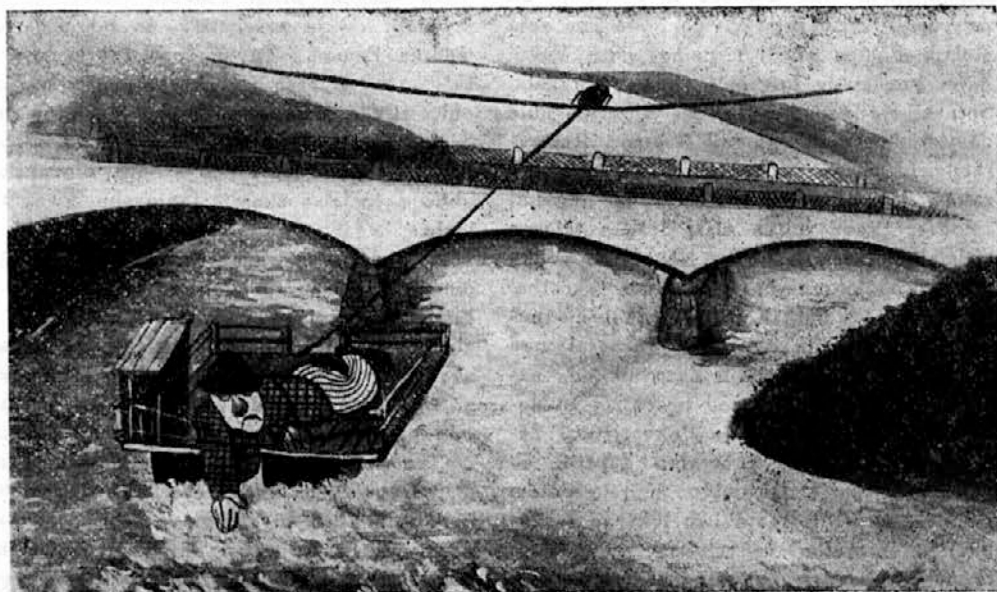
si lahko videl v Mariboru stotere prinašalce starega železa, ki so čitali, da najceneje prideš do »šunke«, če za Guštinčiča nabiraš staro železo. Nekdo s Pobrežja pa ni mogel nabrati dovolj stare železne šare in je pobreškemu mesarju sunil šunko dobesedno izpred nosa. Tako se je izpolnil oglas: »Naj letos ne ostane nobena hiša v Mariboru brez veliko-nočne šunke!«

GOLOBČEK V MARIBORSKEM GRBU

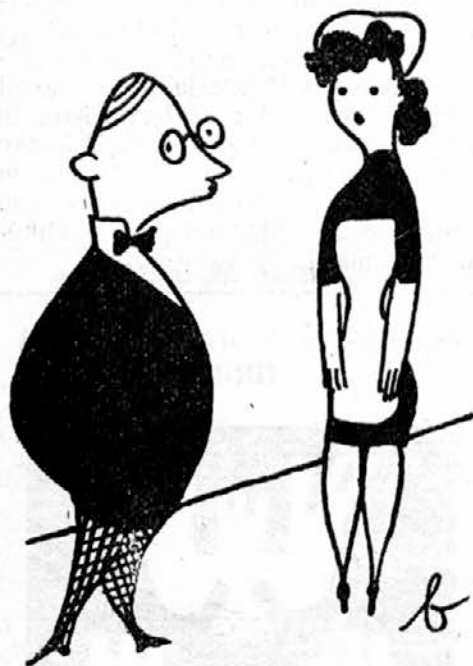
si je nataknil plinsko masko. Ni znano, ali vstled vojne psihoze, ali pa mu smrdi zadeva Maribor—Košaki.

Most čez Dravo

so 1. aprila slovesno izročili prometu in spravili brodarja ob težak kruh.

Vseeno mu je

Ime mi je sicer Josip, kličete me pa lahko tudi France, Janez, Tonček ali slšno. Meni je nanreč vseeno, ker sem — gluha.

Tašča, zet in še nekaj

kar se je zgodilo v Celju.

Zakonsko življenje je lahko prijetno ali pa tudi ne. Zakon pa postane posebno prijeten, če se udeležujejo tašče s svojo prakso v novo sklenjenem zakonu med hčerko in zetom. Ker je pa udeleževanje tašč tako vsestransko različno in težavno, so tašče sklenile, da ustanovijo društvo, ki naj uredi njih materinsko razmerje do zeta enotno, po pravilih. K temu društvu bodo pritegnjeni tudi zeti, toda le s posvetovalno in posluševalno pravico, brez pasivne in aktivne volilne in glasovalne pravice. Do tega sklepa je prišlo, ko se je dogodil pred kratkim primer, ko je odpovedal zet tašči že itak skromno pokorščino.

Zet ljubi taščo, če je ona v njegovi bližini, a še bolj jo ljubi, če je bolj oddaljena. Rad jo ima, če se nahajata oba pod isto streho in še rajši jo ima, če ima tašča svoje oddaljeno, z vsem komfortom opremljeno stanovanje pod drugo streho. Zet pač mora imeti taščo rad in tašča ima po svoje tudi zeta rada, želi mu vse dobro, ga navaja k skromnosti, mu čuva zdravje, ga svari, naj ne kadi, mu odmerja hrano, da ne zbolí, mu daje nauke za pravilno zakonsko življenje

in če je potrebno, mu daje nasvete, kako je treba preprečiti preveč rapidno pomnoževanje družine.

V dogovoru s svojim možem in iz gole ljubezni do zeta in hčerke je poklicala mati svojo poročeno hčerkico k sebi in ji razložila, v kako neugodnem gospodarskem položaju je njen mož. »Veš, hčerka,« ji je rekla. »Paziti moraš, da družina preveč ne naraste, ker so s tem v zvezi novi izdatki, nove skrbi. Jaz pa tudi ne bom trpela, da bi se tvoja družina množila na moj račun.« Tašča je povedala hčerki še to in ono, ji pokazala nekaj, kar jamči, kar je zdravo in nudi veselje — tako piše v časopisnih oglaših! Hčerka pa se je uprla in je nejevoljna odšla, češ, tega ne bom svetovala svojemu možu! Zdaj je poklicala tašča še zeta samega in mu je vse razložila in razkazala. Zet pa je vrgel škatljico ob tla — o, grozal — da se je vsa pestra vsebina razletela po sobi. »Jaz sem zakonski mož in lahko postavim ženo v zakonskem življenju na glavo, če hočem,« je zakričal in odvihral.

Tašča pa je pobrala vse raztresene predmete s tal, jih zložila nazaj v škatljico in jih nesla nazaj trgovcu, da ji vrne denar. Drugega ji res ni preostalo — razen tega so pa še slabi časi. —

Novosti za pomlad si oglejte v manufaktorni trgovini

JOŽE ROŽAJ

Maribor, Aleksandrova cesta 16

VESELA ALELUJA

1. aprila 1940. šolska naloga. D. Gollja.

Prišel je končno ljubki Spraznik — Vesela aleluja, ali, kakor bi ga z slovensko Terminologijo na svetlo obelodanil, velika Noč. Simbolistično nam sporoča ta spraznik, da zmaguje Pravica nad krivico in to ima zelo globok Pomen zlasti f najnovejšem Veku. Zares poučen je zatorej ta ljubki Spraznik. Spraznil je žepe zemljanom, spraznil mile domače krove in napolnil Oštarije, Restavracije in druge opojne Pijače. Spraznil je zaloge jajc, Pomaranč, Šunke in napolnil želodce, Čreve in še nižje ležeče telesne Dele. Indirektno je velika Noč zlasti velika Zaveznicca lekarn in zdravnikov, skratka: pridobitnih Slojev. Kajti je nekakšna nevidna Pogodba in nezakonit Paragraf med Človeštvom, lekarnami in Zdravniki, da nastane po veliki Noči med požrenejšim delom človečanstva splošna Pokvarjenost Želodca in nekakšno generalno Zaprtje. — F zvezi z tem Defaktom pa morajo potem stopiti f akcijo Zdravniki in lekarne z svojim Univerzalnim doktorskim znanjem, z Francjožefovo grenčico, hunjadi Janoš-vodo, Planinka-čajem in drugimi zadelščinami, ki pripeljejo spet naše notranje Organizme po

dolgem času za toliko zaželjena Vrata, kjer stoji napisano z ponosnimi Črkami: »OO.« Tako, vidimo, je to zavezništvo med veliko Nočjo, zdravniki in lekarnami res pošteno in zvezano z izdatno, takojšnjo Pomočjo, čepraf jo je treba plačati. In naj bi se f tem oziru špeglati drugi sodobni Zavezniki in izvedeli, kaj je zavezništvo in takojšnja in izdatna Pomoč. »Tu se špeglatj grešna duša!«... — F času izumiranja starih Šeg in običajef Človeka kar prijeteno pošegeče pri Srcu dejstvo, da ravno velika Noč še vedno hrani f svojem okrilju dva lepa Slovenska običaja, to je možnar in fantovsko Pogovarjanje.

Možnar, to je vaški Kanon. So vasi, ki nimajo Elektrike in Vodovoda, imajo pa f Proračunu sto Možnarjef. Možnar stopi f akcijo na velike Spraznike, zlasti pa je njegova patron-ka — velika Noč. Izvajanje tega Običaja se vrši na tak Način, da Možnar od spredaj nafutra z Eksblozivno snovjo, na kar počí f vesel Pozdrfaj veliki Noči tri menute prezgodaj in odnese kakšnemu fantu nepotrebni Telesni Ud: glavo ali kaj podobnega. Na to je potem dotični fant, če še utegne vnaprej tlačiti zemljo, skrajno ponosen, kot če bi dobil kakšni orden ali pa kakšno literarno Nagrado. Naš mili rod je

pač jako vztrajen in značajen in zna čuvati svoje Svetinje f obliki neizumrljivih šeg in Običajef. Recimo: Možnar je lse, najmanj toliko, kot Materinščina in mu ostane zvest do zadnje kaplje krvi, kakor Alk holu. »Vse za možnar in Alkohol!« Nekatefi fanti, čast jim bodi in Večna slava (trimenutni molki!), so položili za veliko Noč na oltar Možnarja že eno Roko, pol nosa, tri četrti ust, eno uho in eno nogo. Pa če fprašaf enega takega stoprocentnega Invalida, kaj bo zdaj, se mu zasvetijo Oči, kot mačku, ko zagleda Miš in rekel Ti bo: »Aufbiks, krucinal, za gorfstajenje bom spet pokal, saj imam še eno roko, pa tudi eno nogo šel!« To je nafdušenje in značaj in lahko mirne Duše zremo f svojo bodočnost! F eni taki vasi, kjer imajo same take Značaje, so zadnjič ugibali Občinski očetje, kakšno Himno naj bi imela dotična Vas in so jo Vaški Svetniki za Svojo vas takoj potuhtali:

»Eden je brez roke,
drugi je brez noge,
itd.«

To besedilo je sicer staro, ampak za dotično vas kot nalašč...

Drugi lepi velikonočni običaj je fantofsko pogovarjanje. To obstoja f tem, da se dva Prijatelja tako ljubita, da eden drugega

Hace,

najznamenitejši Slovenec zadnjih časov, je na vprašanje znamenitih časnikarjev izjavil, da se je zato zašel v kranjsko past, ker so se mu smilili časnikarji, ki so živeli v zadnjem času večinoma od tujih rac in jim je hotel postreči s pristno slovensko senzacijo, ki ni raca in je stokrat več vredna od vseh svetovnih senzacij. Izjavil je pa tudi, da pričakuje od časnikarjev protiusluge v tej obliki, da ne bodo preveč »drukali« za previsoko nagrado njegovega vesplošnemu in tako sodobnemu udejstvovanju. Če nihče drugi, vsaj »Toti list« ga bo uslišal.

V šoli in doma

Dijak se vrača s knjižico iz šole, profesorja preklinja in hudiča ker šola žge, vpogiba, pije, biča, in je naposled razumljivo, gole

strani ostale niso. Za teliča ga imajo, prav. Preklete le kontrole da bi doma ne bilo, kajti smole in druga taka šara še beliča

v teh časih ne velja. Doma ti zvezek prenjuhajo, strani ne izpuste, ne lista, mimogrede zasačijo odrezek

da je profesor ta — zgolj suha glista. Zdaj lopi stari te po plečih, mezeg si, je spoznal ob rojstvu »prima vista«.

spravi na drugi Svet, ker pravijo, da je tam veliko boljše. To se zgodi po Navadi potom Noža, Sekire, Kola, Lopate ali kakega drugega poljedelskega Predmeta. Pa je tudi nekaj, čepraf nenapisan Predpis, če ne ni velika Noč — velika Noč. Ta običaj se tudi izvršuje zelo temeljito, da je drugi Svet čim bolj sigurno zasiguran. Izpod deset stihof ta običaj nič ne velja in je treba človeka toliko časa obdelovati, da čisto spremeni Svojo zunanost, ker če bi človek prišel z takim Videzom, kot ga Nekaterniki imajo na tem Svetu, gori f nebeški Raj, bi se ga Sveti Peter ustrašil in ga sploh ne spustil noter. In to bi bilo potem vse skupaj nesmiselno, kajti z tem bi bil cilj tega prelepega Običaja zgrešen. Kajti je njegov cilj ta, da se spravi čim več Zemljanof f proslavo velike Noči v nebeški Raj.

Na svidenje nad Zvezdami!

V ŠOLI

Katehet: »Zakaj se je Kristus najprej prikazal jeruzalemskim ženam?«

Janezek: »Ker je vedel, da bodo potem vsi kmalu izvedeli za njegovo vstajenje.«

Priporočamo novo

BOK PIVO

in

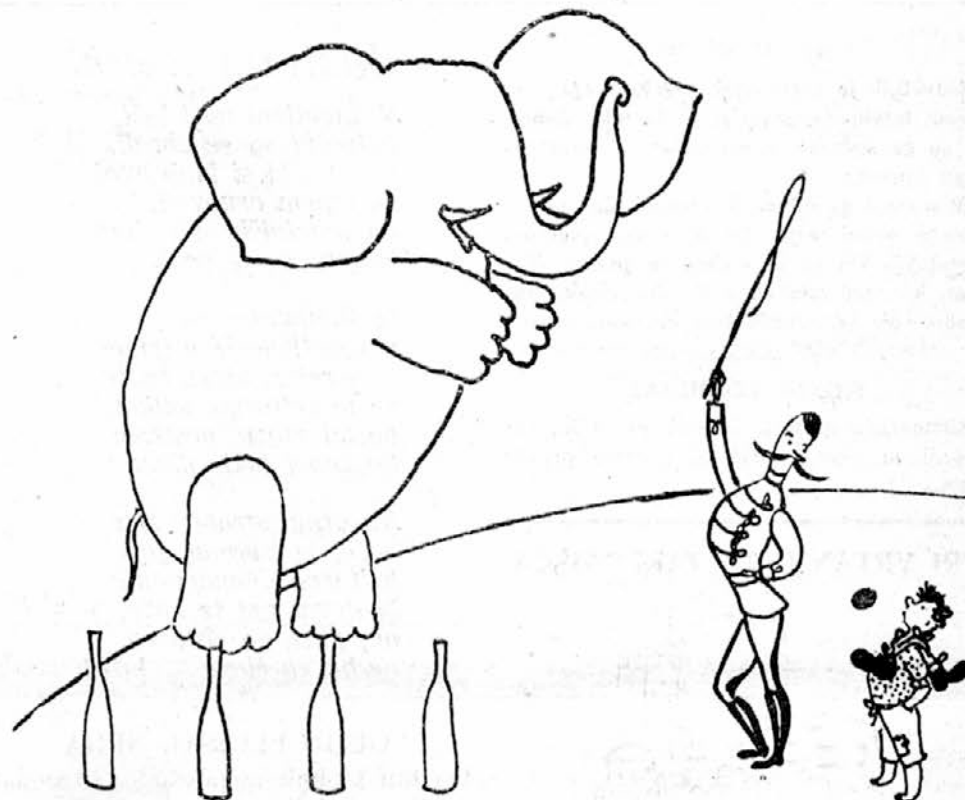
LEŽAK PIVO

iz

Pivovarne Union v Ljubljani

U čna doba

Čevljarček: »Koliko let se je učil slon, da vse tako dobro zna?«

Lastnik cirkusa: »Samo eno leto.«

Čevljarček: »A, zato ima tako dolga ušesa!«

MLAD BAHAC

Mama: »Kakšen pa si, otrok moj!? Sta se pa že spet tepla s tistim Bedračevim Tinetom. Mar ti bom zmerom novo obleko kupovala?«

Sinko: »Oh, mama, to ni še nič! Pri Bedračevih bodo pa morali vsega Tineta novega kupiti, tako sem ga »preformal«.

VAŽEN VZROK

Meščan (vračajoč se ponoči iz kavarne, naleti na soseda, ki pijan sedi v cestnem jarku): »Prijatelj, kolikokrat sem ti že svetoval: ne pij tistega močnega vina pri »Belem krtu«, in ne nehaš.«

Sosed: »Kako bi ga ne pil, ko me pa samo to močno vino še drži pokonci.«

Usmiljeni samaritani

Poseben oddelek policije bo 1. aprila na samaritanski način poskrbel za prevoz žejnih duš.

NADRL SE JE

Odvetnik je zagovarjal bogataševga sina zaradi tatvine, zagovarjal ga je tako dobro, da so ga sodniki zaradi duševne nepresodnosti oprostili.

V pisarni ga odvetnik opomni, da mu naj izplača obljubljenih din 3000 kot nagrado. Bogatašev sin se nasmehne in pravi: »Tokrat, ko sem vam obljubil tako visoko nagrado, sem bil seveda tudi že nepresoden.«

SREČNI VZDIHLJAJ

Gimnazijec (prevaja iz grškega): »Oh, zakaj si ni Homer pridržal pravico prevajanja.«

PRI VRTANJU ZA ZAKLONIŠČA

v ljubljanski grad (dne 1. aprila) so naleteli na Kralja Matjaža. Torej stara domneva, da spi Matjaž v gori Peci, ni točna. Očividci trdijo, da se je kralj zelo postaral, hudomušneži pa pripominjajo, da je po bradi močno podoben — Marxu.

Kulturni ocvirki

V Ljubljani naši beli petorčki so se zbrali, Umetniški si klub svoj na lepem osnovali, na umetniškem večeru izdelke svoje brali.

Iz Banjaluke veter v Ljubljano je pripihal, na Krefta, njega botre, se je kulturnik skihal, poslej močic nestrpni bo zopet lažje dihal.

Na drugi strani veter začel je Vidmar Jože, kulturne denuncijante bi deval rad iz kože, naj pazi, da obtožen ne bo za člana — lože!

QUOD FECISTI, NEGA

Da jim klobuk ni povšeči, so ondan dijaki dejali, da preširoki so krajci, na svoje so brž pokazali.

Jaz jim porečem: kástorec ni, da pokrili bi lasé, on le zato je, možgane da varje, da kodre ustvarja — pa ne!

VELIKODUŠNOST

»Da, res je! Z leti postane človek pаметen. Ali verjamete, da bi rad dal deset let svojega življenja, če bi bil deset let mlajši.«

POZNA GA

Visok uradnik, ki je bil strasten lovec, se je bahal, kako spretno zna zajce loviti.

Star posestnik posluša nekaj časa bahača, potem pa mu pravi: »Gospod, ko bi bil jaz zajec, bi se že vedel kam skriti, da bi me ne našli.«

»Oho, kam?« vpraša visoki uradnik.
»O, v Vašo pisarno!«

REVŠČINA

Micka iz Zapotoka je služila pri boljši rodbini v Ljubljani. Nekoč je pospravljala sobe in je videla, kako sta domači hčeri četveroletno igrali na klavir.

Ko pride drugi dan na trg, potoži vsa nesrečna svojim znankam:

»Oh, mislila sem, da sem prišla k Bog ve kako bogatim in imenitnim ljudem v službo, pa je taka revščina, da morata obe hčeri na en klavir igrati.«

DOBER MOŽ

»Oh, kako sem vesela, da imam tako dobrega moža! Kaj ne, Joža, odkar si me vzel, nisi napravil nobene neumnosti več!«

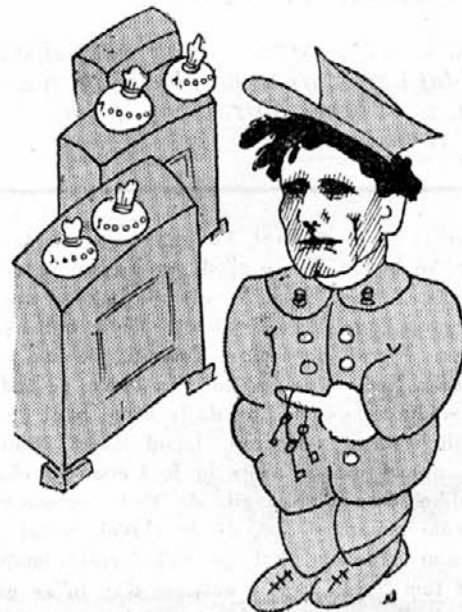
»Ne!« odvrne Jože, »tista je bila zadnja.«

USLUŽEN MOŽ

A.: »Kaj pa to pomeni? Že petnajsto kanglo bencina vlivaš v avtov bencinjak!«

B.: »Veš, s tem avtom misli nočoj moja žena pobegniti.«

PRIZNANJE HACETU

Všed izrednih sposobnosti in na splošno željo je dobil Hace 1. aprila službo nočnega čuvaja pri Poštni hranilnici.

NATOLCEVANJE

Gospokega hribolazca uhititi noč in prenočiti mora v hribovski gostilnici. Vleže se, prej pa je bil položil pred vrata svoje čevlje. Ko vstane, so bili še zmerom blatni. Pokliče gostilničarko in pravi: »Ali ne veste, zakaj sem postavil čevlje pred vrata?«

Gostilničarka odkima, rekoč: »Ne! Ves čas smo ugibali, zakaj, nazadnje se je pa mož domislil, da ste bili sinoči najbrž pijanil.«

Izpod Karavank

LJUBEZEN, LJUBOSUMJE IN...

Janez Venclja je zamenjal, imenitno se mu zdi, naj pri vsem tem le pomisli, da se svet naprej vrti!

ZOPER MESTNE VICE

se je oglasil novinar Matija, češ, da je skrb za telesni blagor občanov bolj potrebna. Občinsko večino bi rad pripravil do tega, da bi ga poslušala in založila občane z vodo, tržnico in drugimi materijalističnimi zadevami. Občanom je pa mrtvaška veža bolj po volji, muhe in komarji, prahi in grižu so sicer nadležni, ampak človeku pomagajo tja, kamor sploh spada. In če ima vežo, kjer se po bivanju v dolini solz duša očisti prahu, je zanj več vredno kakor takozvana higijena. Matija je to večino razburil, a še bolj nekdanjega župana, očeta Andreja. Drznil se je proglasiti škropilni voz za predpotopno vozilo in bi ga rad prodal KID kot staro železo. Izzval je tudi proteste domačih konj, kajti ko je predlagal škropilni avto, je pozabil, da zmanjkuje — bencina!

VOŠČILA

Naprednjaka Maks in Jaka praznike sta nam voščila, vsak po svoje razložila, da nas med in mleko čaka.

Maks prešteval je železo, z njim je meril blagostanje, Jaka z vero v vstajenje stresal je še svojo jezo.

Maksu mar je industrija, Jaka Judeže preganja, lepe so njegove sanje, a zaman se s tem ubija.

NEZNANIM SOTRUDNIKOM!

Ni vsak deklinski vzdih za »Toti list«!

Ni vsaka ljubosumnost, četudi je zvezana s splavi in skovana v šepavih verzih, za nas, zlasti če se dopisnik niti ne podpiše!

PETER NIMA DUŠE

»Ti, sosedov Peter pa gotovo nima duše; včeraj je bil jezen kar se da, bil je rdeč kot kuhan rak in skakal okoli kot kokoš z odsekano glavo. Niti enkrat pa ni rekel primojduš, seveda, ko njima duše.«

PISMO ZALJUBLJENE ŽENE.

»Ljubi možiček! Kamor se obrnem ali ozrem, povsod te mi manjka. Vedno mislim samo in le na tebe. Kadar grem zvečer spat in vidim na kljuki tvojo suknjo, zmerom vzdihnem: Oh, zakaj ne visiš ti v njej...«

Iz Kranja

NAJNOVEJŠA

Kranjcem slavnim bilo dano je Haceta v pest dobiti, strah Slovenije prelepe končno vendar ukrotiti.

Pravijo, da tisočletje mesto naše že obstoja, prav za leto jubilejno prišlo v mestu je do boja.

Tolovaj je bil premagan, naša slava je vsem znana, komu pa nagrada čedna bo po boju hudem dana?

Mnogo se o tem klepeče, eno smo pa pozabili, uganite, komu bodo res nagrado podelili!

Koga kakor pa Haceta bodo dobro nagradili, saj zato so ga lovili in naposled res zašili!

UGANKA

— Ali veste, zakaj je bilo tudi dobro, da so Haceta prijeli ravno v Kranju?

— Zato pač, da so Kranjci imeli kost za obiranje in en dan niso opravljali drug drugega.

RAZOČARAN ŠAHIST

*Sem dolgo upal in igral,
slovo finalu, šahu dal.
Tabela prazna, točk pač ni,
orkestru zdaj srce gori.*

RAZGLAS!

Za jubilejno leto, ko slavimo tisočletnico našega mesta, se bodo zaslužni meščani nagradili s tem, da jih povišamo v plemiški stan. Kdor reflektira na zlahtni plemiški naslov, naj se zglesi prvega aprila na pristojnem mestu! Pozneje bo prepozno.

Pomlad, čas potovanja!
Kovčege vseh vrst in veličin priporoča

**IVAN
KRAVOS**

MARIBOR,
Aleksandrova c. 13
Telefon 22-07

NEVARNOST POLJUBOVANJA

»Gospod doktor, ali je poljubovanje res lahko nevarno, kakor pišejo listi?«

»Seveda je! Eden mojih prijateljev ima prav žalostno izkušnjo. Samo enkrat je poljubil — pa se je oženil.«

Zemljica obleko novo
zdaj na pomlad bo dobila;
dama, glejte, da tudi Vi boste
kakor zemljica storila!

Se priporoča damski krojač

IGNACIJ TOPLAK

MARIBOR, OROŽNOVA ULICA 10

Iz Škofje Loke

KUPČIJA

Za grunt bi radi jo navili in so kupčijo z njo sklenili ponoči, ah, že v rani uri, ko človek spehan se razburi.

Sodnija je pa rekla: Ne!
Na tako vižo pa ne gre!
Kupčija nočna ne velja.
Vsa Loka kupcem se hahlja.

DRVARSKA

Drvam, lesu
cena skače,
nič ne skačejo
nam plače.

Iz Ruš

PASJA ZGODBA

Dolgo časa smo opažali Rušani, kako nam lovi in žere mesarjev pes naše kure. Ko je pa naraslo število teh nedolžnih žrtev na sedemdeset, smo sklenili, da naredimo tej moriji enkrat za vselej konec.

»Sovaščani!« je zaklical okoliški kmet. »Med nami se svobodno sprehaja mesarjev pes, ki ima na vesti že 70 kurjih življenj, kar je uradno ugotovljeno. Zahtevamo, da se zločinec po zakonu kaznuje!«

Toda nastale so komplikacije. Mesar se je potegnil za svojega psa in ga ni hotel izročiti konjaču, po domače šintarju.

»Pes ni tat, le kure ima rad! Kako bi mu to tako hudo zameril?« je zagovarjal mesar svojega zvestega kuža.

In zgodilo se je tako: kuža je sicer pobegnil iz sramote iz Ruš in ga čaka (ali pa tudi ne?) zaslužena kazen — tisti okoliški kmet pa je bil radi klevetanja, obrekovanja in zgađe, ki jo je uganjal, obsojen na trideset klofut...

PROŠNJA VAŠČANOV

Ruški vaščani ponižno prosimo in predlagamo: naj se vnese letos v proračun za župana dvatisoč dinarjev in ne le tisoč dinarjev kakor običajno, kajti za enega župana je bil en jurij dovolj, za dva župana morata biti pa vsaj dva jurija nagrade.

Zdravica

pekovskih vajencev

Mojstri z nami so predobri,
koše kruha nam delijo,
vasovati nas pustijo,
ko vsi drugi pobi spijo.

TUDI POJMOVANJE

Gospa: »Kaj, Ana, vi kadite moje cigarete?«

Hišna: »Sem mislila, ker jih zmeraj razdajate svojim prijateljicam, da vam ni zanje.«

IZBIRA POKLICA

Znanec: »No, gospod Košir, kaj pa bo vaš sin, kadar bo velik? Za kaj kaže največ veselja?«

Košir: »Sem dejal, da bi ga dal za učitelja. Pravi, da ima največ veselja s počitnicami.«

IZ DRUŠTVENEGA ŽIVLJENJA

Društvo antifeministov toplo priporoča vsem, ki žele vstopiti v to društvo, da prečitajo knjigo »Dora«. Dobili bodo pred ženskami tak strah, da bodo z mirnim srcem in brez pomisleka položili društveno prisego. Omenjeno društvo proglašuje knjigo »Dora« za svojo propagandno knjigo in apelira: »Zaročenci! Predno storite neumnost, prečitajte »Doro«!

STROKOVNJAK

— Ali ni to nesramnost? Nekemu gospodu sem dajal instrukcije za razvoj in ojačenje spomina. Zdaj je nenadoma izginil, mi pozabil plačati lekcije, jaz se pa nikakor ne morem spomniti njegovega imena in naslova.

KAJ BO PA ZDAJ?

Vojak, ki je šel malokdaj ven, si privošči zabavo v drami. Ker ga pa stvar ni zanimala, zaspil je pri prvem dejanju. Spi — spi — spi eno uro, kar zavpije igralka z odra iz svoje vloge:

»Še zmerom brez novic in jaz sem tu že cele tri dni!«

»O, hudiča,« se zbudi vojak s krikom. »Kaj bo pa zdaj?! Jaz imam vendar samo en dan dopusta.«

PRAVA REČ!

»Odkar so ženske ostrižene, že res ne veš, kdo je ženska in kdo moški!«

»Prava reč! Pleše pa le na spravijo skupaj!«

POZNAVANJE LJUDI

»Meni je treba človeku samo v oči pogledati, pa vem, kaj misli o meni!«

»Ali vam ni to večkrat neprijetno?«

Gostilničarji! Priporočajte zdravilno

GABERNIŠKO mineralno vodo

Naroča se v zabojih po 25 steklenic 14/10 ltr. ali pa 50 steklenic 5,10 ltr. pri

M. LOVRENČIČ

Zg. Gabernik p. Podplac

SE NE VZNEMIRJA

Zdravnik pacientu:

»S stanjem Vašega zdravja sem popolnoma zadovoljen. Da pa imate otečene noge me prav nič ne vznemirja.«

Pacijent: »Če bi Vi imeli otečene noge, bi mene tudi ne vznemirjalo.«

KOMIK

Slovečega komika nekdo prav prijazno ogovori. Ker pa se ne more spomniti, kdaj in odkod se poznata, vpraša komik: »Ali ste vi tudi gledališki komik?«

»Ne,« mu odgovori prijazni človek, »jaz imam samo tako neumen obraz.«

BOLJ NEVARNA

»Ali ti tvoja žena kdaj grozi, da bo šla nazaj k materi? Moja mi to zmeraj pripoveduje, pa ne stori nič!«

»O, srečni človek! Moja je bolj nevarna ko tvoja. Moja mi grozi, da bo prišla njena mati in je — že poslala ponjo.«

NAŠEL JE, KAR JE ISKAL

Vinko: »Da, veš, kot samec se nisen Vinko.« Da, veš, kot samec se nisen počutil dobro ne doma in ne izven doma. Zdaj pa se počutim izborno vsaj izven doma.«

GRD JEZIK

»Trideset let sva že poročena, pa je moj mož še zmerom zaljubljen!«

»Čudno... v katero neki?«

KAKOR SE VZAME,

»Ali imate kvartanje za pregreho?«

»To je odvisno od tega, ali človek dobi ali izgubi.«

LAHEK SLUČAJ

Mlada vedeževalka obiskovalki: »Iz Vaših roke vidim, da se hočete poročiti!«

»Čudovito!« je rekla deklica.

»Zaročeni ste s človekom, ki se piše Milko Medved,« je pristavila vedeževalka.

»To je že kar grozno!« je lovila sapo deklica.

»Kako morete iz črt na roki ugeniti ime?«

»Iz črt?« je pihala vedeževalka. »Kdo pa kaj govori o črtah? Vi nosite prstan, ki ga je ta lopov pred tremi tedni od mene nazaj zahteval.«

NAŠIM DEKLETOM

Smej se in svet se bo s teboj smejal. Jokaj — in izpereš si nuder.

Bencinska karta

— Kaj pa delate z avtom, a?

— Že dve bencinski karti sem vanj porinil, pa se še ne premakne z mesta!

Pomladanske novosti: obleke, plašče, klobuke itd. nudi svojim cenj. odjemalcem najceneje

Modna konfekcijska trgovina

„L a m a“

Jurčičeva ulica šte. 4

volna, ročna dela, pletenine itd.

Jakob Lah

Glavni trg šte. 2

perilo, rokavice, nogavice itd.

Vabimo Vas na brezobvezen ogled!

PEDAGOŠKO STALIŠČE

Ljudsko šolo je obiskal nadzornik in kmalu opazil, da učiteljica sprašuje le tiste, ki se javijo z dvigom roke. Vsi so bili že vprašani, le eden še ni dvignil roke.

»Kaj pa je z onim?« vpraša nadzornik, učiteljica mu pa razloži, da je učenček nekoliko usekan in da včasih hoče vedeti kar čudne stvari. Nadzornik jo pouči, da se je za zaostale siromake treba še posebno zavzeti, tako je pedagoško stališče.

»No, mali, ali bi ti tudi kaj vedel povedati?« ga vpraša učiteljica.

Deček vstane in se odreže: »Tale zraven mene me je vprašal, koliko časa bo tistile osel še tu ostal.«

»LETOVIŠČE.«

»Kje pa je vaš mož, da ga že toliko časa nisem videl?«

»Za dva meseca je šel na letovišče!«

»Za dva meseca!?«

»Da, za dva! Sicer smo se pritožili, pa ni nič pomagalo.«

NOV NASLOV

Rodoljub z dežele pride v Ljubljano in se seznanj v veseli družbi z različnimi gospodi, med njimi je tudi g. N.

»Ali niste vi gledališki igralec?«

»Ne! Zdaj sem državni gledališki odrski uradnik.«

PREVIDNOST

Učitelj: »Včeraj sem videl po Narodni galeriji. Povej, Primožek, ako bi nastal požar v galeriji, katero sliko bi zgrabil, da jo ohraniš požara?«

Primožek: »Tisto pri vratih, da bom hitro zunaj.«

DANAŠNJA MLADINA

Oče: »Ko sem bil še mlad sem videl, da so dekleta takoj zardela, če sem jim rekel kaj nespodobnega.«

Hčerka: »Tatek, povej mi kak primer, kaj si jim rekel!«

V DANAŠNJIH DNEH

Gospod v trafikki: »Prosim, dajte mi dve poli belega papirja!«

Trafikant: »Ali želite navadnega pisarniškega ali — časopisnega?«

DOBRO PRIPOROČILO

Gospodinja: »Zakaj pa ste šli iz prejšnje službe?«

Služkinja: »Zato, ker so hoteli, da bi zjutraj in zvečer otroke umivala, tega pa ne maram!«

Mali Ivanček: »Mama, to vzemi!«

STREMUH

»Ti Lojze, zdaj boš imel kmalu že petintrideset let. Kdaj pa misliš pravi za prav postati zdravnik?«

»Se nič ne mudi prijatelj! Do mladih zdravnikov ljudje tako nimajo zaupanja!«

BO KMALU ZRASLA

A: »Sem slišal, da se ženiš. Kakšna pa je kaj tvoja nevesta?«

B: »No, prav čedna, samo bolj majhna je!«

A: »O, bo že zrasla! Tudi moja je bila pred poroko majhna, potlej mi je bila pa kmalu čez glavo.«

POŠTEN ČAROVNIK

»Ali si že šel gledat čarovnika pri »Sivi raci«. Pravim ti, sijajno!«

»Tako trapast nisem, da bi hodil gledat take sleparje.«

»Ta pa slepar! Poslušaj! Dal sem mu donarčen bankovec, pa mi je vrnil pravega.«

ODKRITOSRČNOST

Mož (ki je od hude bolezni ozdravel, se zahvaluje ženi za njeno požrtvovalno postrežbo): »Le kje si našla toliko ljubezni in usmiljenja do mene?«

Žena: »I, kdo bi me pa bil vzel, — vdo-vo s petimi otroki!«

NEVZDRŽNO

»Mojega moža ne morem več prenašati. Ves božji dan mi pravi o svoji prvi ženi!«

»To ste pa srečna gospa! Moja žena mi pa ves dan govori o svojem bodočem so-
progu.«

BREZ SKRBI!

»Upam, da mi boste svoj dolg že enkrat plačali.«

»Bodite prepričani, da vam ga dvakrat ne bom plačeval.«

DOBRO DELO

»Danes sem napravil dobro delo.«

»Kaj pa si storil?«

»Moj knjigovodja je hotel imeti povišek plače, da bi se poročil in jaz mu tega nisem privolil!«

MOČ NAVADE

Napovedovalec v radiju (spiker) je prišel pred sodišče. Sodnik ga vpraša:

»Koliko ste stari.«

Napovedovalec pogleda na uro in odgovori:

»Ko bo gong prvič udaril točno 30 let, 3 mesece, 2 dni, 10 ur in 4 sekunde.«

PROFESORSKA

Vsa prepadena plane mama v sobo:

»Za božjo voljo, ljuba hči, čemu pa tako rolniš. Kaj pa ti je storil ta tvoj ljubi profesorček?«

»Zopet me je danes prosil, da mu postanem žena.«

»Radi tega pa ti pač ni treba tuliti.«

»Tako! Ko pa sem že včeraj pristala na to!«

V TRGOVINI

V neki trgovini z blagom je begal mlad gospod ves razburjen za prostorih.

Prodajalec: »Ali kaj iščete?«

Gospod: »Izgubil sem svojo ženo.«

Prodajalec: »Žalne obleke dobite v prvem nadstropju.«

NIMA ENERGIJE

»Meni je, da bi znorel. Moja žena nima prav nobene energije.«

»Kako to, da ne?«

»Že dva meseca govori, da se bo vrnila k staršem, pa je še zdaj doma.«

PREMETENO

Nekdo potoži prijatelju, da ima dolžnika, ki mu noče vrniti posojenih tisoč dinarjev.

»Toži ga!«

»Kako, ko nimam ne prič ne pismenega dokaza!«

»Opominjaj ga, naj ti takoj vrne posojenih tisoč petsto dinarjev.«

»I, saj mi je samo tisoč dinarjev dolžan!«

»Saj zato. Ogorčeno bo odgovoril, da znaša dolg samo tisoč dinarjev in na tej podlagi ga lahko tožiš.«

ZADOVOLJEN ČLOVEK

Gospod: »Hej očka, takale železna cev je pa vendarle pretrda blazina!«

Delavec (ki počiva opoldne pred tvornico): »Saj je slama v cevi.«

SPREMEMBA

»Toda gospod Kozamurnik, od kdaj pa ima vaša žena črne lase. Saj prej je bila vendar blondinka!«

»Od takrat, ko je dobila sive lase!«

V GOSTILNI

»Za pet ran božjih, kakšen tek imate!«

»Kaj bi šele rekli, ko bi me videli jesti, kadar sem povabljen!«

Rum, Brandy (konjak), prista slivovka, brinjevec, droženka, vse vrste likerjev in sadnih sokov kakor tudi specialitete trrdke
GRENČAK (želodčna grenčica) in VERMOUTH vino dobite pri trrdki

JAKOB PERHAVEC, MARIBOR

Na drobno!

Izdelovanje likerjev, desertnih vin, sirupov in žganjarna
Gospoška ulica štey. 9 - Telefon štey. 25-80

Na debelo!

D. Goflja:

Janez, Micika in miš

Sta Janez in pa Micika
na polje se podala,
da svoj nedeljski delapust
bi prosta uživala.

Preveč zgovorna pravzaprav
oba dva nista bila
ker Micika se Janeza
na vso moč je branila.

Res Janez je vsiljiv preveč,
to Miciki ne ugaja,
ker ona take sorte je,
ki nič se ne prodaja.

Zato vso pot po polju je
kot ribica molčala,
za Janezovo mlado moč
se ni navduševala.

Iz storiye te nastala že
ločitev bi turobna,
če ne bila prismuknila
bi k njima — miška drobna.

Zazrla Micka miško je
in grozno je zavpila,
z obema se rokama je
brž Janeza oklenila.

Ga v strahu k sebi stiskala
je in objemovala,
nič več se ga branila ni
in čvrsto ga držala.

Njej čudno je prihajalo
in šepnila je: »Janez,
tak mi pri srcu je hudo,
bog ve, kaj bo še danes!«

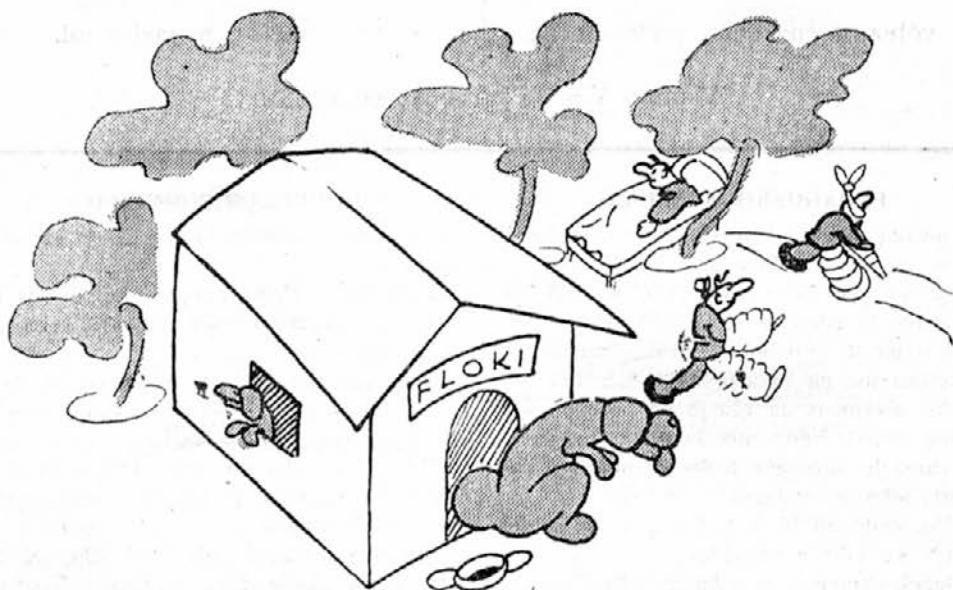
Usodno miško je bila
že davno mačka ujela,
ko Janez z Micko zmer še sta
objeta koprnela...

Po tistem dnevu kmalu sta
k poroki se podala
in tekem let sta tudi kup
otrok posedovala.

Tu videti je: včasi i
najmanjša stvar živalstva
največje važnosti pač za
porast je — prebivalstva...

In koliko bi šele bil
se rod ljudi povečal,
če takrat Micko in Janeza
bil kakšen — slon bi srečal!?

Pridobitev ljubljanske bolnišnice

Dne 1. aprila je ljubljanska bolnišnica dobila — četudi ne velik — ven-
dar nov objekt...

MODERNI SOKRAT

13

»Ali kaj vidiš, Nacek?«
»Vidim, da nič ne vidim, mnogi pa še te-
ga ne vidijo.«

ŽENSKA LOGIKA

Mož in žena pritečeta in prisopihata na
kolodvor. V prav tistem trenutku pa vlak
zapiska in odide.

»To je tvoja krivda,« pravi on, »če bi se
ne bila toliko časa obirala in mudila s svo-
jo toaleta, bi ne bila zamudila vlaka.«

»Ne!« pravi ona. »Ti si kriv! Da me nisi
toliko suval in priganjal, nama ne bi bilo
treba tako dolgo čakati na prihodnji vlak.«

ANEKDOTA

Glucka, slavnega glasbenika so vprašali,
kaj ima na svetu najrajši.

»Tri stvari!« je odgovoril. »Denar, vino
in slavo!«

»Kako?« se začudijo, »denar in vino po-
stavljate pred slavo? Saj ne mislite zares
tako!«

»Bolj zares ne morem misliti!« pravi
Gluck. »Z denariem si kupim vina, z vinom
se zbudi moj genij, genij pa mi da slavo!
Torej vidite, da sem po pravici govoril.«

STRAŽNIKOVA TOŽBA

»Pes vzemi vse avtomobile! Če prepo-
časí vozijo, jih ne smem zapisati, če vozijo
hitro, pa številke ne vidim!«

NEVŠEČNA ŽENA

Jetničar (pride po jetnika): »Vaša žena
je v čakalnici in bi rada govorila z vami.«
Jetnik: »Recite ji, prosim, da me ni doma!«

S SPIRITISTIČNE SEJE

V ozadju dvorane se pojavijo nekam ne-
jasne črte poklicanega. S tresočim glasom
vpraša vdova: »Ali si ti, Avgust?« — Da,
az sem!« — »Ali se srečen, Avgust?« —
»Da, prav srečen!« — »Si srečnejši, kakor
si bil takrat, ko si živel z menojo?« — »No,
to se razume!« — »Kje pa si, Avgust?« —
»V peklu!«